

борници и опълченци отъ цѣла Бѣла България, коститѣ на загиналите на Бузлуджа юнаци бѣха изровени отъ първите имъ гробове, пренесени тържествено въ цѣрквата на село Хасѣтъ при свирене отъ военна музика погребаленъ маршъ и марша на Хаджи Димитра, на която приглася хоръ опълченци. На 20 юлий сѫщата година коститѣ на юнаците мѫченици, така осветени, се пренасятъ най-тържествено въ новите приготвени за целта гробници. Тукъ сега присъствува Негово високопреосвещенство митрополитъ Методий, старитѣ воеводи Панайотъ Хитовъ, Филипъ Тотю и Христо Македонски, съ развѣното знаме на Караджата, и много други поборници, които тукъ си даватъ среща, прегрѣщатъ се, цѣлуватъ и плачатъ отъ патриотиченъ избликъ, и на многоброенъ народъ и войска отъ Стара-Загора и Търново.

Поставя се и основенъ камъкъ за издигане параклисъ на името на Св. Илия, ако се не лъжа, незапочнатъ още.

Отъ тогава насамъ тържеството на Илинденъ тамъ на балкана привлича безъ брой поклонници, които идатъ тукъ да почетатъ великото дѣло, на което олицетворение сѫ падналите на Бузлуджа.

Не по-късно отъ първото поклонение на Бузлуджа дохожда и поклонението на Кървавъ долъ (Канлѫ-дере), гдето падна въ пленъ храбриятъ Стефанъ Караджа.

На 1884 година презъ лѣтото се откри мѣстото, гдето е падналъ плененъ той витязъ наедно съ загинали свои другари.

По едно щастливо подсѣщане отъ страна на опълченското дружество „Лъвъ“ въ Севлиево, на 9 юлий 1886 година за първи пътъ се прави поклонение въ тая историческа мѣстност отъ населението на околните села на Търновска и Севлиевска околии.

Тукъ тогава сѫ дошли, между друго, поборниците: Христо Ивановъ, Христо Караминковъ, Сава Пеневъ. Единадесетъ свещеници, начело съ архиерейския намѣстникъ отъ Севлиево, сѫ отслужили молебенъ и парастасъ надъ мѣстото на битката, на което имало тогава издигнатъ само черъ дървенъ кръстъ. Говорили сѫ речи П.

Бузлуджа